

דני רוג'ר

**„התגובות למכונת הקונדומים
שהצבתי היו חיוביות!“**

שיחת-היום באילת היא מחלת-האיידס בכלל ומכונות-הקונדומים בפרט. את המילה האחרונה בשטח זה קבע דני רוג'ר, מנהל מלון יוקרתי בעיר, שהציב מכונה למכירת קונדומים בחדר-האוכל של עובדי-המלון. המכונה קצרה הצלחה מיידית, והפכה משא חם ביותר. שאלתי אותו כיצד העסק עובד.

איידס

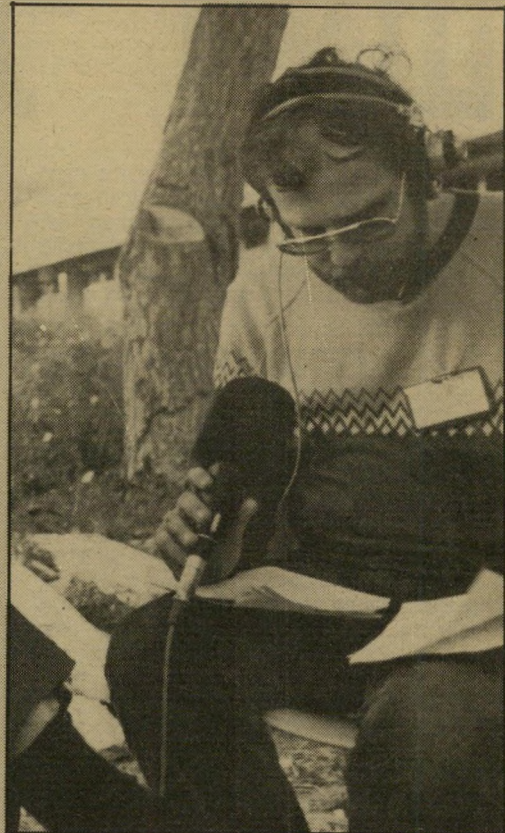
זוהי מכונה שאם תכניסי לתוכה ארבעה שקלים — תצא קופסה המכילה שלושה קונדומים.

● **מדוע דאגת רק לעובריך? ומה עם אורחייך?**
בקרוב. אני שוקל הצבת מכונה דומה בשרותים הסמוכים לפאב של המלון. פשוט רציתי לבחון את התגובה למכונה, לפני שאני מתקדם הלאה.

● **איך התגובות?**
חיוביות! לא היו הלצות. האנשים די מבוגרים ואחראיים כדי להביא את המשמעות של הקונדום כאמצעי-ביטחון נגד האיידס.

● **מהיכן שאבת את הרעיון או האומץ?**
הרעיון נשאל פשוט ממוכר-המכונות, שהגיע אליי. התלהבתי ואימצתי אותו חישיקל, ללא חשש. הימרתני על כך שבהלתי האיידס תמנע תגובות שלא לעניין.

(דפנה ברק)

ירון דקל:

**„לא ברור איך רגן
הוא נשיא של מעצמה!“**

מישלחת של עיתונאים צעירים יצאה השנה לארצות-הברית. זו הפעם השלישית שהעיתונאים יוצאים למסע-לימודים בארץ התיקשורת. ירון דקל, הכתב הפרלמנטרי של גלי-צה"ל, היה גם הוא בין הלומדים. ביקשתי שיספר מי הנוסעים. עיתונאים צעירים עד גיל 30 וסטודנטים הלומדים תיקשורת ועיתונות.

● **כמה זמן הייתם שם?**
חדש וחצי בניו-יורק, ושינגטון ואטלנטה.

● **ומה עושים בליכך הרבה זמן?**
זה היה ממש מסע לימודים ועבודה. הרצאות באוניברסיטת ניו-יורק, שתי הרצאות ביום של מרצים הקשורים לנושא העיתונות. היו גם סיורים ברשתות-טלוויזיה ובמערכות-עיתונים. החלק המעניין היה הפגישות עם עיתונאים, שדרים ועורכים.

● **למשל?**
למשל הפגישה עם ברברה וולטרס, שהיא כיום השדרנית המפורסמת ביותר בעולם. או פגישה, שהייתה ממש מרתקת, עם כתב הבית הלבן של אן-בייסי. זהו הכתב שתמיד צועק לנשיא את השאלה האחרונה, כשתנשיא עולה למסוק שלו.

כולנו יצאנו בתחושה שלא ברור איך רגן הוא בעצם הנשיא של המעצמה הגדולה ביותר.

● **דוגמות?**
הוא אמר שרגן משחק את תפקיד הנשיא. שהוא לא מעורה במה שקורה, ולכן גם לא נותן ראיונות. הוא סיפר לנו, למשל, שבכל שבוע השנים הוא ריאיון את רגן פעמיים, וגם אז רק על שני אנשים שמתו.

● **אחרי הפיור הזה, איך נראית לך העיתונות הישראלית, לעומת האמריקאית?**

תיקשורת

אנחנו יותר אידיאליסטיים יותר תוקפניים. באמריקה שם המשחק הוא כסף, והם עושים כל דבר רק בגלל הכסף. כאן זה אחרת. הוצ' מזה הם, למשל, סיפור ששם רגן הם נזהרים, משום שהוא איש קשיש. כאן, בישראל, אף אחד לא יזהר עם שמיר משום שהוא קשיש יותר.

דבר נוסף: אנחנו יותר ביקורתיים. מצד שני אצלנו יותר מורחים, שם, ביזמני-החדשות, לדוגמה, מביאים כתבות קצרות, הקצב מסוחר, כתבה ורופת כתבה.

● **איך התיקשורת הישראלית, וישראל בכלל, מוכרת באמריקה?**

הם מכירים אתנו מצויין. הם יודעים שהעיתונות שלנו ביקורתית, ומתייחסים לעניין הזה כהערכה רבה. הוצ' מזה, לראות כותרת בניו-יורק-טיימס, המרבת על החרפת-יחסים בין חרדים לחילוניים בניי-ברק, זה כלשעצמו מעיד על העניין שלהם בישראל.

(רונית אנטלר)

אמירה סרטני:

**„אני בהחלט חושבת שזו
חציית קו אדום!“**

קיבוץ השומר הצעיר בית-אלפא מייצר מכוניות חדשות לפיזור הפגנות. אלה הן שריוניות. המצויינות באמצעים כמו מים, גז וצבע. קיבוץ בית-אלפא מייצא מכוניות אלה גם לדרום-אפריקה. ביקשתי מחברת-הכנסת אמירה סרטני, חברת קיבוץ השומר הצעיר מרחביה, לשמוע דעתה בנושא.

זו בעיה. מצד אחד קיימת בעיה קיומית לקיבוצים, מה שנקרא מצוקה כלכלית. ומצד שני אני חושבת שהקיבוצים צריכים להימנע באופן מוחלט ממכירת אביזרים כאלה, המשמשים לצורכי לוחמה או ריכוד, כפי שקיים בדרום-אפריקה.

● **את מתכוונת להעלות את הנושא בפורומים שלכם?**
העניין בטיפול מוסדות הקיבוץ הארצי, ואני מאמינה שהם יעשו מה שצריך לעשות בנידון.

● **זו לא חציית הקו האדום?**
למרות שאנחנו תנועה ומקימים ריונים משותפים, בכל זאת יש תחום שהוא בהכרעת הקיבוצים, התנועה מתערבת כשיש דברים המנוגדים לתפיסה, או דברים חריגים. לדעתי, בית-אלפא היה צריך לשקול את מעשיו לפני שנכנס לעיסקה זו. אינני יודעת את השיקולים שלהם, ולכן אינני יכולה

קיבוצים

לדבר בשםם או כגנותם. מבחינת, ומבחינת תפיסת-עולמי, אני בהחלט חושבת שזו חציית הקו האדום.

● **המכוניות לפיזור הפגנות מכוונות גם אל הגדה.**
יש בעיה. כאשר מרכיבים על ייצור לצורכי צה"ל, וצה"ל זה אנחנו, או קיימת בעיה. את בעיית-הגדה לא יפתרו מכוניות אלה, וגם לא אם לא היו מכוניות כאלה. הפיתרון צריך להיות אחר. מצד שני, במצב כמו היום אין ספק שישנה בעיית-ביטחון, וצריך למצוא אמצעים להגן על החיילים שלנו, הנמצאים בגדה. כל שנת-כיבוש נוספת המצב בגדה יחריף, אם או בלי המכוניות לפיזור הפגנות.

● **כל שנת-כיבוש נוספת, והקיבוצים ימציאו פאטנט חדש.**
את זה לא אמרתי, ואני מקווה שלא כך יהיה.

(רונית אנטלר)